

Bài Học 6

* 1 Tháng 11 – 7 Tháng 10

Việc Làm Bởi Đức Tin

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Gia-cơ 2:24-26; Rô-ma 3:27, 28; Tít 2:14; 2 Cô-rinh-tô 4:2; Rô-ma 4:1-5; Giô-suê 2:1-21.*

Câu Gốc: “Vả, xác chẳng có hồn thì chết, đức tin không có việc làm cũng chết như vậy” (Gia-cơ 2:26).

Ông là một bác sĩ thành công và cũng là một trưởng lão của một hội thánh lớn có hàng trăm tín hữu. Ông luôn luôn dâng hiến thật nhiều mỗi khi hội thánh có những chương trình hay dự án lớn. Bác sĩ cũng là người giảng những hôm mục sư vắng mặt và những bài giảng của ông thật xúc động lòng người nghe.

Nhưng một ngày, sự thật được phơi bày. Một ngày Sa-bát vị bác sĩ vắng mặt ở nhà thờ. Ông không vắng mặt vì phải đi xa như nhiều người tưởng. Thật sự, người ta tìm thấy ông nằm chết tại căn chung cư ngoài biển của ông vì lạm dụng ma túy.

Và còn kinh ngạc hơn nữa, trong phòng ngủ của ông người ta tìm thấy đầy những sách báo và phim ảnh khiêu dâm. Cả nhà thờ đau đớn, nhất là các thanh niên, vì họ đã ngưỡng phục ông và xem ông như là một gương sáng để học theo. Chúng ta để mọi sự xét đoán cho Đức Chúa Trời. Nhưng những điều ấy không tránh làm nhiều người tự vấn là đức tin của ông bác sĩ có là thật không.

Câu chuyện ấy dạy gì cho chúng ta? Chúng ta được cứu bởi đức tin. Nhưng chúng ta không thể nào phân rẽ đức tin và việc làm trong đời sống của một Cơ Đốc nhân. Đó là một lẽ thật quan trọng trong sách Gia-cơ, nhưng thường bị hiểu sai.

Đức Tin Chết

Chúa dạy Chúng ta hiểu thế nào Gia-cơ 2:14 khi so sánh với sự dạy dỗ rằng sự cứu rỗi chỉ nhờ đức tin mà thôi? Đọc Gia-cơ 2:15-17; so sánh với Rô-ma 3:27, 28; và Ê-phê-sô 2:8, 9.

Đức tin không có việc làm. Gia-cơ 2:15, 16 cho thấy một bức tranh rõ ràng về loại đức tin giả mạo này. Sự vâng phục trong sách Gia-cơ dựa trên các mối tương quan. Vậy thì chúng ta làm sao có được một mối tương quan với một người anh hay chị em trong hội thánh đang gặp nhu cầu? Lời nói suông không đủ. Chúng ta chẳng thể nào chỉ nói, “Hãy đi bình an. Chúa sẽ chăm sóc anh chị” khi chính Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta dụng cụ để giúp người anh hay chị em ấy.

Dĩ nhiên, nhu cầu của mỗi người thì vô hạn. Và chúng ta không thể nào đáp ứng tất cả nhu cầu của một ai cả. Nhưng có một phương thức quan trọng mà chúng ta có thể dùng, ấy là “quyền năng của một”. Chúng ta là tay và chân của Đức Chúa Giê-su. Và chúng ta có thể giúp người khác, một người tại trong một thời điểm. Đúng ra, chính Đức Chúa Giê-su cũng thường áp dụng phương pháp ấy. Trong Mác 5:22, 34, một người có đứa con gái đau sắp chết xin Chúa cứu nó. Thì trên đường đi đến nhà người ấy, một người đàn bà bị bệnh nhiều năm đến sờ trôn áo Chúa. Bà ta được chữa lành. Đức Chúa Giê-su có thể đã vội vã đến nhà người kia để cứu chữa con gái ông ta, và người đàn bà cũng vui mừng vì bệnh mình được chữa lành. Nhưng không, Đức Chúa Giê-su đã dừng lại, bỏ thì giờ giảng dạy cho bà ta. Vì Chúa biết bà ta cần nhiều hơn chỉ là sự chữa lành phần thể xác bệnh tật của mình. Và chỉ *sau* (chứ không trước) khi Ngài đã cứu chữa phần thuộc linh của bà rồi, Ngài mới phán, “Hãy đi bình an.” Ngài phán cùng một lời mà Gia-cơ 2:16 cũng nói đến.

Khi chúng ta thấy có nhu cầu, có người cần đến ta mà chúng ta không làm gì cả, thì chúng ta đã bỏ mất một cơ hội sống bởi đức tin mình. Mỗi lần như vậy, đức tin ta yếu đi một chút, khô cần đi một chút. Bởi vì không có việc làm, đức tin đi đến chỗ chết dần mòn.

Làm thế nào chúng ta học cách bày tỏ đức tin của mình qua việc làm nhưng đồng thời vẫn giữ mình không bị sa vào cạm bẫy rằng nhờ việc làm thì mới được cứu?

Thứ Hai * 3 Tháng 11

Đức Tin Được Cứu

Xin Đọc Gia-cơ 2:18. Điểm quan trọng nào ông Gia-cơ muốn nói ở đây? Chúng ta bày tỏ đức tin của mình qua việc làm cách nào?

Đức tin thật là đức tin cứu được chỉ có thể biểu lộ bằng việc làm. Cũng vậy, việc làm thật sự là việc làm tốt nếu chúng đến từ đức tin. Đức tin và việc làm không thể phân rẽ được. Đức tin phải có trước mới đưa tới việc làm.

Bằng cách nào Sứ đồ Phao-lô đã có thái độ này về việc làm: Ê-phê-sô 2:10; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:3; 1 Ti-mô-thê 5:25; và Tít 2:14. Tại sao việc làm lành là quan trọng?

Phao-lô không chống đối việc làm lành. Ông chống đối tư tưởng là làm việc để được cứu (đọc Ga-la-ti 2:16). Bởi vì không một ai thành công trong việc cố gắng được cứu bằng cách giữ luật pháp cả (Ga-la-ti 3:10). Sự vâng phục chỉ có thể xảy đến nhờ sự ban cho của Đức Thánh Linh mà thôi.

“Nếu một người, bằng bất cứ việc lành nào người ấy làm, cũng không được sự cứu rỗi, thì người ấy phải trông cậy nơi ân điển. Ân điển được ban cho người khi người còn là một tội nhân, rồi người tiếp nhận ân điển ấy bằng sự tin nơi Đức Chúa Giê-su. Tất cả đều được ban cho không đòi hỏi một giá nào cả. Sự được xưng công bình bởi đức tin chắc chắn là một điều bảo đảm. Và chẳng còn gì để tranh luận nữa khi chúng ta cùng đồng ý rằng một tội nhân, bởi mọi việc làm lành của người, cũng không bao giờ bảo đảm cho người một sự sống vĩnh cửu cả.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Faith and Works* (Đức Tin và Việc Làm), trang 20.

Tại sao việc chúng ta không thể nào nhờ việc lành để được lên thiên đàng lại là một tin mừng cho chúng ta? Các việc lành nào mà chúng ta thực hiện được là do nơi tình yêu chúng ta có cho Đức Chúa Trời?

Thứ Ba * 4 Tháng 11

Niềm Tin Của Ma Quỷ

Hãy Đọc 2 Cô-rinh-tô 4:2; 1 Ti-mô-thê 2:4; Gia-cơ 5:19, 20; 2 Phi-e-rơ 1:22; và 1 Giăng 3:18, 19.
Những câu này cho chúng ta thấy thế nào là sự quan trọng của việc hiểu biết chân lý?

Không ai có nghi vấn rằng sự thông biết chân lý là quan trọng. Nhưng sự thông biết về chân lý không đủ để chứng minh rằng một người có được đức tin để cứu mình.

Hãy Đọc Gia-cơ 2:19 cảnh cáo chúng ta điều gì về việc tưởng lầm đức tin thật?

Một niềm tin hay một sự hiểu biết mà không thay đổi cách chúng ta hành động thì đó là một niềm tin vô ích. Đó cũng là loại niềm tin mà ma quỷ có khi chúng gạt gẫm chúng ta để tin vào những giáo điều giả dối. Cũng như với Y-sơ-ra-ên trong thời Đức Chúa Giê-su, ma quỷ cũng dụ dỗ người ta tin vào những tư tưởng sai lầm và dối trá để làm họ cố gắng giữ những thói quen hay truyền thống đưa đến các hành động không công bình. “Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng, trong thời kỳ cuối cùng sẽ có nhiều kẻ bội đạo mà theo các thần lừa dối, và đạo lý của kẻ dữ” (1 Ti-mô-thê 4:1).

Đời sống chúng ta phải thể hiện đức tin. Bằng không thì chẳng khác chi chúng ta chẳng có đức tin, và chẳng khác chi “cái tin của ma quỷ.” Cái tin ấy chẳng cứu ta được cũng như nó đã chẳng cứu được ma quỷ.

Thứ Tư * 5 Tháng 11

Đức Tin Của Áp-Ra-Ham

Hãy Đọc Gia-cơ 2:21-24 và so sánh với Rô-ma 4:1-5, 22-24. Đức tin của Áp-ra-ham đã được diễn tả như thế nào qua các câu này. Và qua các câu này, sự được xưng là công bình dựa vào đâu?

Cả hai ông Gia-cơ và Phao-lô đồng cùng trích Sáng Thế Ký 15:6. Nhưng hai người xem chừng như đến hai kết luận khác nhau.

Nhưng chúng ta phải nhớ là trong Rô-ma 4, ông Phao-lô đang nói về một điều kiện mà người Do Thái đòi hỏi để họ mới cho là một người mới có thể được xưng công bình: phép cắt bì. Thế nên ông Phao-lô đã nói rằng ông Áp-ra-ham bởi đức tin không thôi đã được xem là công bình, trước khi ông chịu lễ cắt bì.

Như vậy thì tư tưởng của Phao-lô có khác gì với tư tưởng của Gia-cơ? Phao-lô tiếp theo trong Rô-ma 4:7-21 cũng dùng một chứng minh về đức tin của Áp-ra-ham giống như Gia-cơ. Áp-ra-ham tin rằng Đức Chúa Trời sẽ mang Y-sác sống lại bởi vì Đức Chúa Trời là “Đấng ông tin có quyền làm cho kẻ chết sống lại và ra lệnh cho những gì chưa hiện hữu trở thành hiện hữu.” Và ông Phao-lô cũng tin rằng đức tin cứu được là “tin quả quyết rằng Đức Chúa Trời có khả năng làm thành những gì Ngài đã hứa.” Tóm lại, đức tin tin vào Đức Chúa Trời là Ngài giữ lời Ngài hứa, và vâng phục hết lòng vào Lời Ngài, ấy là đức tin cứu được. Việc làm không phải là “việc làm bởi luật pháp.” bèn là “việc làm bởi đức tin.”

Với cá nhân bạn, bạn có kinh nghiệm nào về việc làm (hay thiếu việc làm) ảnh hưởng thế nào đến đức tin của bạn?

Đức Tin Của Ra-Háp

Hãy Đọc lại câu chuyện của nàng Ra-háp trong sách Giô-suê 2:1-21. Chúng ta hiểu gì về câu chuyện này mà ông Gia-cơ dùng làm dẫn dụ, nếu chúng ta nghĩ rằng sự cứu rỗi chỉ bởi đức tin mà thôi?

Theo các Kinh Thánh nhà nghiên cứu lịch sử thì người dân thành Giê-ri-cô không “vâng phục.” Dân thành Giê-ri-cô biết về các sự chiến thắng diệu kỳ của người Y-sơ-ra-ên đối với dân Mê-đi-an và dân A-mô-rít. Họ biết rõ Đức Chúa Trời của dân Y-sơ-ra-ên là Đấng đã giúp người Y-sơ-ra-ên chiến thắng. Người Giê-ri-cô cũng biết Đức Chúa Trời gồm ghiết sự thờ lạy tà thần và các tội lỗi khác. Nhiều người Giê-ri-cô cũng như Ra-háp biết các điều ấy và có niềm tin ấy; nhưng họ từ chối không vâng phục.

Ra-háp đã được cứu, không bởi lời nói dối của nàng. Nàng tin vào một Đức Chúa Trời thật. Và nàng đã hành động theo niềm tin ấy bằng cách bảo vệ hai người thám tử mà Giô-suê sai đi. Và lại còn thêm một điều kiện nữa: Nàng vâng theo lời dặn của hai người thám tử bằng cách treo một sợi dây màu đỏ nơi cửa sổ nhà mình. Tuy nàng không là một người hoàn toàn, nhưng đời nàng là một chứng cứ của đức tin, cho thấy rằng sự tha thứ và ân điển của Đức Chúa Trời được ban cho bất cứ người nào sẵn sàng bởi đức tin mình mà tin cậy rằng Đức Chúa Trời sẽ giải cứu họ.

Hãy Đọc Gia-cơ 2:26. Câu này cho chúng ta thấy thế nào là sự liên đới của đức tin và việc làm?

Một cô gái điếm được cứu bởi đức tin? Nếu đó chỉ là một thí dụ duy nhất nói về sự cứu chuộc bởi đức tin, thì tư tưởng sai lạc nào chúng ta có thể có được? Nhưng đồng thời, niềm hy vọng nào chúng ta có thể có được cho mình qua câu chuyện của Ra-háp?

Thứ Sáu * 7 Tháng 11

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Khi nghiên cứu về Đấng Christ, người học sinh sẽ thấy Ngài là một thí dụ tuyệt vời của một cá nhân vẹn toàn. Đời sống của Ngài, và cá tính của Ngài là gương in sâu vào tâm trí người học sinh. Trí người sẽ để ấn tượng vào tâm, và từ đó cá tính người sẽ chịu ảnh hưởng và phản ảnh ra đời sống người. Hãy đến cùng Đức Chúa Giê-su khi bạn có những nhu cầu. Cầu nguyện cùng Ngài với một đức tin sống. Hãy nắm chặt bàn tay quyền năng của Ngài. Hãy tin, chỉ hãy tin thôi, bạn sẽ thấy được sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Nếu bạn sẵn lòng muốn học, Đức Chúa Trời sẽ chỉ dạy cho bạn. Nếu bạn sẵn lòng để được dẫn dắt, Ngài sẽ dắt đưa bạn tới những giòng nước của sự sống.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies to Southern Africa (Các Lời Chứng Cho Vùng Nam Phi Châu)*, trang 26.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Đọc lại toàn Gia-cơ đoạn 2. Sự điệp quan trọng nào trong đây cho những ai biết tin tưởng hoàn toàn vào cá tính hoàn thiện của Đấng Christ cho sự cứu rỗi của họ?
- 2 Ông Gia-cơ cũng như toàn các sách Tân Ước không chỉ trích sự yếu đức tin của Áp-ra-ham trong việc sinh con trai Ích-ma-ên, hay là sự nói dối của nàng Ra-háp. Tại sao? Những điều này dạy cho chúng ta gì về việc được khoác lớp áo công bình của Đấng Cơ Đốc?